

UIT VRIJE WIL

'Oogjes open'

Bernhard Fredericks (35) is vrijwilliger. Hij regelt het verkeer. Best een relaxed baantje.

Door Roelof van Dalen
Geen vakantie dit jaar?

"Ik neem hier vakantie voor. Ik doe dit al vier jaar. Ik ging zelf altijd al naar Noorderzon, een leuk festival waar ik graag wilde werken. Toen heb ik een gesprek aangevraagd en was het geregeld."

En geen spijt van?

"Absoluut niet. Die sfeer, die aankleding, de mensen. Tja, het Noorderzongevoel."

Wat is je takenpakket?

"Ik regel het verkeer. Je hebt wel verantwoordelijkheid, je moet je oogjes open houden, maar het is redelijk relaxed. Iedereen past zich hier heel makkelijk aan."

Mag je gratis naar voorstellingen?

"Ik heb één kaartje gekregen. En met dit armbandje mag ik naar meerdere voorstellingen. Maar de sfeer eromheen vind ik mooi genoeg."

**ARNO
UIT DE
TENT**

De 'nuldag': ruzie met de techniek

Arno van der Heyden kookt Noorderzon dagelijks voor in zijn *Aperitief*. We koken mee.

Door Eric Nederkoorn

▲ Drop out (Marien Jongewaard) zoekt het echte contact, publiek luistert per telefoon. Foto: Pierre Borasid

Een roepende op de Westerhaven

**REPORTAGE
PLEINVREES**

● **Eerst voor Noorderzon in Groningen, straks in New York op Times Square**

Door Eric Nederkoorn

Groningen "Is er een probleem?", vraagt een argeloze voorbijganger op de Westerhaven aan een man met een mobieltje aan zijn oor. Zo is die voorbijganger automatisch onderdeel van de voorstelling *Pleinvrees*, die theatermaker Lotte van den Berg op Noorderzon mede namens het NNT in première heeft laten gaan.

Als die voorbijganger goed had gekken, dan had hij veel meer mensen met mobieltjes aan hun oren gezien. Ze luisterden ertoe naar het verloren orakel, dat met een microfoon voor de mond tussen het winkende publiek zijn eigen eenzaamheid liep uit te vergroten. Je herken- de het type drop-out, in dit geval gespeeld

door Marien Jongewaard, met gemak goedkoop, slechts trainingspakke aan, dunne teerslippers, huid orerend tegenover iedereen die dat wel en niet horen wil, over het gebrek aan gemeenschapszin in de wereld. Hijzelf is daarvan het kraakheidere slachtoffer, dat spreekt, maar het is wat hem betreft net zo droevig gesteld met wie hij aanpreekt. Het is zo'n man voor wie kinderen weggroepen en over wie volwassenen zeggen: knetter.

Toch gaat het hier niet alleen over die eenzame zelf, ook om de manier waarop mensen als hij bejegend dan wel geneerd worden. Hij zoekt telkens voorbijgangers zonder telefoon om zijn pleidooi voor aansluiting te houden. De omwentelen dus. "Ik kan alles delen, niets is van mij alleen" Drie passanten horen hem om en om geduldig aan. Anderen lopen ontwijkend door. "We zijn de wond, maar we kunnen ook de genezing zijn", roept hij eenmaal op een schotje geklommen, à la Speakers Corner, alleen is de verhoging hier een omgekeerd Jupiler-kraat.

De kracht van het project is de uitvergroete eenzaamheid van die ene zogenaamde halve gare, naast de betrekkelijke eenzaamheid van het publiek - zo'n mobieltje als medium werpt je toch raar op jezelf terug - en die opkijkende of juist weggijkende winkelaars, ook alleen. Elke voorstelling is weer anders, omdat elke plek anders is. In Arnhem waren er t'echte' haveloze gelijken op het plein, die zich er luidkeels mee bemoeiden. In Almere werd de acteur bijna opgepakt. Vandaag staat *Pleinvrees* op het Stationsplein, weer anders, met dat drukke trein en busvolk. En straks gaat het naar New York, Times Square. Bijzonder. Eén ding scheit, daar loopt iedereen sowieso met een telefoon aan het oor. Maakt het nog boeiender.

Te zien

Pleinvrees van Omsk/Lotte van den Berg, 17/8 Stationsplein, 18/8 De Baren, 17.00 uur. Aanmelden www.omsk.nl/pleinvrees en instructies volgen.

